

Това било изгубената маймуна.

Комедияшътъ почналъ да се защищава и увѣрявалъ, че той е купилъ тази маймуна и че тя е негова.

— Докажете ми, че маймуната е ваша, казалъ той.

— Хубаво, — отговорила притежателката на маймуната. — Журка, кждѣ има у мене орѣхи? — попитала тя умното звѣрче.

Маймуната скоро слѣзла отъ плещитѣ ѝ и почнала да дири по джебоветѣ ѝ.

Всички наоколо се съгласили, че маймуната наистина принадлежи на тази жена и тя си я отнела у дома, гдѣто маймуната била посрѣщната отъ дѣцата съ неизказана радостъ; тя се омилквала около всички и била радостна, че се избавила отъ мъченията.

Пр. Т. Хинкова.

Врабчета.

Писна врабчо: „Джйу-джйу,
[чикъ-чикъ!“

Я се обърнете!

И къмъ она хей дръвникъ
Всички погледнете!

„Котка се е тамо свила,
— Чуйте млади, стари!

Маца се е спотаила,
— Бѣгайте, другари!

Ей ги всички на двора
Вкупомъ отлетѣха,

Че и хитрия котакъ
Тѣ отъ тамъ видѣха...